

feringsvalgene og den Omstændighed, at 11—12000 Borgere, der svare Indkomstskat, ere udelukkede fra Valg, at man forlanger, at man skal give en saadan Forsamling et Tillidsvotum ved at give Statteprocenten fri, saa at man kan gaa saa højt, man vil, saaledes at man har en nem Udvej, nemlig, at naar man ikke kan faa Penge paa anden Maade, kan man blot lægge lidt paa Statteprocenten.

Det ærede kongevalgte Medlem udtalte i Slutningen af sit Foredrag, at han haabede, at den Slags Betragtninger ikke vilde komme frem. Det gør mig nu ondt, at jeg ligesom min ærede Sidemand har maattet stufte ham i saa Henseende; vi ere ikke rigtig sikre paa, at der virkelig er Tilbøjelighed fra visse andre Sider til at indlade sig paa at gøre noget alvorligt for at afhjælpe de Mangler, vi have fremdraget. Naar vi saa Overbevisningen om, at man virkelig for Alvor vil forhandle om den Slags Ting, og se at komme til en Oererenskomst, saa vilde vi naturligvis ogsaa med Fornøjelse forhandle om disse Skatte-Spørgsmaal her, hvad jeg naturligvis i ethvert Fald vil gøre. Men nu er det saa heldigt, at samtidig med at den ærede Minister er kommen med dette Lovforslag her i Landstinget, er der i det andet Ting fra anden Side, fra københavnske Rigsdagsmænds Side, fremkommet et Forslag om Forandring i Borgerrepræsentationsvalgene, et Forslag, som jeg antager, at den ærede Minister vil modtage med Velvilje, som han tidligere til en vis Grad har gjort, og jeg tillader mig nu at sige, ligesom den ærede Konsejlspræsident sagde i Sjor, da to Lovforslag samtidig kom frem: De kunne maaste mødes og smeltes sammen paa et eller andet Sted.

Det ærede kongevalgte Medlem endte med at fremstille nogle sørgelige Eventualiteter, hvis København ikke fik denne Lov. Han udelukkede den Mulighed, at Københavns Kommune kunde gøre Gæld eller bruge af sin Formue: Ja — da i Gaar den ærede Finansborgermester averterede Borgerrepræsentationen om, at han agter at komme med Forslag om, at der skal optages et bethdeligt Laan, var det for Resten ikke saa forstrækkeligt, om dette Laan blev 1 eller 2 Millioner Kr. større, for at man imedens kunde benytte Tiden til at faa en fornuftig Ordning af dette Forhold. Men naar det ærede Medlem siger, man vil ikke bruge sin Formue op, ikke leve af Gæld, skal jeg sige, at man kunde gøre en anden Ting; man kunde nemlig gøre sine Budgetter og Regnskaber op efter almindelige bogholderimæssige Principper, og udelukke deraf Udgifter, som i Virkelig-

heden ere Kapitalanvendelser, hvorved man erhverver ny Aktiver, og ikke belaste enkelte Mæns Drift med Udgifter, der stille Budgettet langt ugunstigere end ellers. Naar man gjorde det, naar man indførte almindelige regnskabsmæssige Principper med Hensyn til Opgørelsen af Københavns Budget, vilde det vise sig, at man ikke fik Understud, selv om man skal undvære en Statteprocent over 3; man vil kunne komme fuldstændig godt igennem og godt kunne opfylde sine Forpligtelser med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen. Det ærede Medlem kom med nogle Antydninger, som ganske vist vilde være sørgelige, hvis det virkelig skulde være nødvendigt at gribe til dem. Han sagde, at saa maatte man begynde at knibe i København, se at knibe sig igennem. En saadan almindelig Tale er ikke saa sørgelig i og for sig; det kunde maaste være meget godt, om Københavns Kommune vilde beslutte sig mere paa Økonomi, end den hidtil har gjort. Men det er et altfor stort Spørgsmaal at komme ind paa; jeg tror, at der i mange Henseender har været en vis Flothed til Stede, og at der kunde have været anvendt Økonomi, og derved vilde man maaste komme ikke saa kort et Stykke i Retning af at dække Underbalancen. Det er nu heller ikke det, jeg vil sørge over, om det skete, men det ærede Medlem sagde, man maatte være meget tilbageholden med at opfylde sine Forpligtelser for Øfs. lige overfor Alderdomsunderstøttelsesloven; han stillede i Udflugt — om det nu skulde være en Slags Trusel til en vis Side af Tinget, det ved jeg ikke — at hvis man ikke fik disse Penge, maatte man være meget tilbageholden med de Alderdomsunderstøttelser, som man giver. Det er jo imidlertid en Bagatel, som jeg sagde før, højst 200,000 Kr. paa et Budget af 10 Mill. Det skal netop gaa ud over disse Alderdomsunderstøttelser til disse gamle 60aarige; de skulle undgælde for det; hvis I ikke ville bevilge disse Love, skal det gaa ud over disse gamle Folk fra „Almindeligheden“, der nu skulle flyttes over paa „Nicolai Arbejdsbhus“. Det tror jeg nu ikke paa. Jeg tror, at Københavns Kommunalbestyrelse og Magistrat ville fuldt ud opfylde deres Forpligtelser lige overfor Alderdomsunderstøttelsen, og vise sig humane og retfærdige lige overfor disse gamle 60aarige. — Der var dernæst en anden Ting, som det ærede Medlem stillede os i Udflugt, og det var, at man kunde forhøje Gaspriserne; det var altid en Maade at gaa frem paa. Det ærede Medlem tror altsaa, at Københavnerne vilde finde sig i, at Gaspriserne, som for Tiden ere langt højere her, end i de allerfleste Provins-Købstæder, yderligere forhøjes, man betaler